

Хапаючи світло

Віталій Круглов

Хапаючи світло, що мружило очі хатин,
так вільно летіти, з'єднавшись із сонним повітрям.
Не треба притулку, де серце не зайде за тин,
де в кожному русі своя особлива палітра.
Від спогадів вулиць в блукаючі тіні тікай
блукаючим містом, в якому ми надто статичні,
в якому запізно вино проливають через край
днів сіробезпечних, що легко губити і звично.
Від друзів, як шабля, вмиваючись кров'ю, іти
чи в зернах цілунків губити приховані зради.
Зі світлом Його, ще не названі словом сліди
так марно мене намагалися десь відшукати.